Nr. 11. Mielec, dnia 1 września 1931 r. Rok XI.

Orędownik

Starostwa i Wydziału Rady powiatowej w Mielcu.

Wychodzi 1 i 15 każdego miesiąca.
Prenumerata roczna urzędowa 6 Zł.
„ „ prywatna 7 Zł.

Do wszystkich Zwierzchności gminnych w powiecie.

L: R.R.-19/31 Mielec, dnia 25 sierpnia 1931.

Wyjaśnienia co do obowiązku posiadania karty oraz książeczki rybackiej.

Wskutek reskr. Pana Wojewody w Krakowie z dnia 30 lipca, 1931 L: Rl. 502/Kł.-Ł-31 oznajmiam w sprawie w nagłówku wymienionej co następuje:

1). Odnośnie obowiązku posiadania książeczki rybackiej:

w myśl przepisów §. 66 ustawy o rybołostwie wszystkie osoby, które nie są posiadaczami względnie dzierżawcami rewirów rybackich i nie należą do personelu pomocniczego posiadaczy lub dzierżawców muszą być przy połowie ryb bezwarunkowo zaopatrzone w książeczkę rybacką.—

Wobec powyższego wyjaśnia się. że karta rybacka nie właściwem poświadczeniem, uprawniającem do łowienia ryb dla osoby, które uprawiają n. p. sport wędkarski, a nie należą do personelu pomocniczego posiadacza względnie dzierżawcy rewiru. Jeżeli zatem ktoś w danym wypadku łowi ryby w sposób wyłącznie sportowy, a więc tem samem nie może być uważany za należącego do personelu pomocniczego, a mimo to posiadacz względnie dzierżawca rewiru wydał mu kartę rybacką, należy w sprawie takiej wdrożyć dochodzenia i obu pociągnąć do odpowiedzialności administracyjno-karnej.

2). Odnośnie obowiązku posiadania karty rybackiej:

przepisanej w §. 66 powołanej ustawy i w art IX rozporządzenia wykonawczego b. Namiestn.ctwa z dnia 21/VIII 1890 r. L: 55.133 według formularza III. dla służby pomocniczej rybackiej, a zbytecznej po myśli cytowanego rozporządzenia dla tzw. pomocnych przy połowie wyjaśniam, że należy tu rozróżnić następujące wypadki:

a) przy przeprowadzaniu połowu sieciami w wodach rewirowych każdy rybak przyjęty przez właściciela względnie dzierżawcę rewiru do wykonywania rybołostwa winien posiadać kartę rybacką, o ile wykonuje rybołostwo pojedynczo względnie samodzielnie z ramienia dzierżawcy względnie właściciela rewiru.

b) w wypadku wykonywania połowu ryb zbiorowo, przy udziale kilku lub kilkunastu osób, przynajmniej jeden z rybaków winien posiadać kartę rybacką, z tytułu wchodzenia w skład personelu pomocniczego posiadacza względnie dzierżawcy rewiru' reszta natomiast osób dobrana do ciągnięcia sieci, naganiania ryb, wiosłowania i tp. czynności, nie jest obowiązana do posiadania karty, o ile czynności wykonuje w obecności i pod kierownictwem personelu pomocniczego zaopatrzonego w kartę rybacką.

c) osoby stale w ciągu całego roku zajęte u właściciela lub dzierżawcy rewiru przy wykonywaniu rybołostwa bez względu na to, czy wykonują to rybołostwo gromadnie, czy pojedynczo winny posiadać kartę rybacką jako personel pomocniczy.—

Organa Policji Państw. winny podczas patrolowania nad wodami żądać od łowiących ryby okazania karty względnie książeczki rybackiej we wpisanem do tej ostatniej zezwoleniem posiadacza lub dzierżawcy rewiru, przy ujawnieniu zaś braku właściwego poświadczenia, uprawniającego do połowu ryb, winny składać doniesienia Starostwu celem surowego pociągnięcia winnych do odpowiedzialności karnej.—

L: R. R.-20/31. Mielec, dnia 25 sierpnia 1931.

Nagrody pieniężne za wykrywanie przekroczeń przepisów rybackich.

Wskutek reskryptu Pana Wojewody w Krakowie z dnia 1/8 1931 L: Rl.-64/Kł.-31 polecam Zwierzchności gminnej ogłosić w sposób w gminie praktykowany, że za wykrycie przekroczeń ustawy o rybołostwie będą wypłacane nagrody pieniężne według następującego stopniowania:

a) za wykrycie połowu ryb bez posiadania przepisanego poświadczenia tj. karty rybackiej, względnie książeczki rybackiej, za wykrycie braku przepisanych znaków na narzędziach połowu i sprzętach rybackich 3 zł.—

b) za wykrycie połowu, wysyłki i sprzedaży ryb poniżej miarowych, oraz za wykrycie połowu ryb niedozwolonemi narzędziami 5—10 zł.

c) za wykrycie połowu ryb w czasach ochronnych, zakazanemi narzędziami, za wykrycie wysyłki, sprzedaży ryb w czasie ochronnym, za wykrycie przeszkadzania przepływowi ryb, zamykania wody otwartej poza połowę szerokości połowu ryb na ochronnych objektach rybackich (obwody ochronne i tarliskowe, przepławki rybne oraz przestrzenie ochronne poniżej i powyżej przepławek) w czasie ochronnym 10—15 zł.

d) za wykrycie cięższego przestępstwa rybackiego

jak np. używania do połowu ryb środków trujących, wybuchowych, połowu ryb na ostkę 15—20 zł.

e) nagrody za przestępstwa rybackie ujawnione w porze nocnej mogą być zwiększane o 50 procent,

f) w każdym poszczególnym wypadku nie wymienionym powyżej, nagrody mogą być wypłacane na zasadzie opinji wojewódzkiego inspektora rybackiego w granicach ustalonej skali nagród według stopnia szkodliwości, wykrytego i ukaranego przestępstwa rybackiego.

Nadmieniam, że nagrody będą wypłacane za wykrycie tych przekroczeń, które zostały już prawomocnie ukarane.

L: P.O/37-31, Mielec, dnia 1/8 1931.

Ministerstwo Rolnictwa reskr. z 3/8 1931 Nr. 3246/7 wyjaśnia co następuje:

1. Sposób i cel używania fladrów (sznurów z chorągiewkami) nakazują przyjąć, że posługiwanie się flandrami stanowi w związku z treścią art. 47. rozporządzenia z dnia 3 grudnia 1927 r. (Dz. U. R. P, Nr. 110 poz. 934) o prawie łowieckiem polowania w ścisłem znaczeniu, ponieważ użycie flandrów nie prowadzi do równoczesnego natychmiastowego przywłaszczania zwierzyny.

2. Z uwagi na technikę łowienia sieciami należy uważać ten rodzaj łowienia zwierzyny za zabroniony po myśli ustępu pierwszego art. 41. powołanego rozporządzenia.

Zauważa się, że łowienie sieciami może być w drodze wyjątku, dozwalane na zasadzie art. 51. powołanego rozporządzenia ustęp drugi (d) i ustęp trzeci (b).

3) Urządzanie wlotów do zwierzyńców należy uważać za zabronione na podstawie ustępu 1-go art. 41 pow. rozp. gdyż jest to łowienie zwierzyny za pomocą pułapek, względnie innych podobnych środków. Natomiast na zasadzie ustępu drugiego tegoż artykułu możnaby było korzystać z wlotów w zwierzyńcach, jednakże o tyle, o ile w momencie otwarcia wlotu jest on zaopatrzony w żelaza, potrzask, sidła lub pułapkę. nie budzące z uwagi na swoje cechy żadnej wątpliwości, że służą do łowienia zwierząt wymienionycd w art. 50. pow. rozp.

4. Obstawianie granicy obwodu łowieckiego naganką oraz wszelkie inne czynności, w dotyczących ustępie pisma z dnia 16 maja 1931 Nr. 321/31 R. L. i zdarzające do przeszkodzenia zwierzynie przejścia do innego obwodu, o ile nie prowadzą do równoczesnego przywłaszczenia zwierzyny (polowania w ścisłem znaczeniu nie stanowią czynności niedozwolonych art. 47 prawa łowieckiogo,

Polecam zatem zawiadomić o powyższem uprawnionych do polowania na terenie tamt. gminy.

L: 1177/PO.-31 Mielec, dnia 22 sierpnia 1931.

Doszło do wiadomości Min. Spraw Wewn., że naczelnicy gmin stwierdzają na oddawczych dokumentach pocztowych zbyt pobieżnie tożsamość oraz podpisy odbiorców przesyłek pocztowych, nie starając się dokładnie ustalić autentyczność osób, co w rezultacie prowadzi do licznych nadużyć i strat zarządu pocztowego, jak i zainteresowanych osób.

Winą tego stanu rzeczy jest niewątpliwie brak uświadomienia ze strony organów gminy o skutkach umieszczania pieczęci urzędowej na dokumentach publicznych jakiemi są dokumenty pocztowe.

Wobec powyższego Ministerstwo Spraw Wewn. wyjaśnia, iż wymieniony obowiązek władz i urzędów samorządowych wynika jedynie pośrednio z art. 33 utawy z dnia 3 czerwca 1924 r. o poczcie, telegrafie i telefonie (Dz. U. R. P. Nr. 58, poz. 584), który postanawia, że państwowe, cywilne i wojskowe jako też samorządowe władze i urzędy mają obowiązek udzielenia pomocy w wykonywaniu czynności urzędowych, pozostających w związku z utrzymaniem ruchu pocztowego, telegraficznego i telefonicznego.

W związku z powyższem polecam P. Naczelnikowi:

1) by w interesie członków swej gminy załatwiał jak najdokładniej omawiane wyżej czynności,

2) by do dni 3-ch przedłożył właściwemu Urzędowi pocztowemu względnie ajencji pocztowej odbitki swej pieczęci oraz wzór swego podpisu.

Posiadając powyższe dane urzędy i agencje pocztowe mogą badać w każdym wypadku wydawania przesyłek pocztowych, czy odcisk pieczęci, tudzież podpis umieszczony na oddawczych dokumentach pocztowych jest zgodny z posiadanemi przez urząd (agencję) pocztowy wzorami.—

Do wszystkich Zwierzchności gminnych. w powiecie.

Polowanie wojskowych służby czynnej.

L: P.O/40-31. Mielec, dnia 2 września 1931.

„Dziennik rozkazów Ministerstwa Spraw Wojskowych z 1 lipca 1931 Nr. 19 L: B-Ag-Org. 2060/Org. Wobec stwierdzonych wypadków polowania przez wojskowych służby czynnej nieposiadających kart łowieckich, przypominam, że w myśl rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 3 grudnia 1937 r. o prawie łowieckim Dz. U. P. Nr. 110 poz. 934, prawo na polowanie, można nabyć jedynie przez uzyskanie karty łowieckiej u właściwej władzy administracyjnej I instancji“

Polecam Zwierzchności gminnej ogłosić w gminie powyższy rozkaz w sposób dotychczas praktykowany.

Starosta powiatowy: Balicki,

Nakładem Starostwa i T, Wydziału pow. w Mielcu. Odpowiedzialny redaktor: Teofil Gumiński. sekr. Rady pow.
Z drukarni M. Fiałkowskiego w Mielcu.